

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej CSc. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: **M. V. S.**, bytom K., právne zastúpenej *JUDr. F. B.*, advokátkou R., proti žalovanému: **Prednosta O. Ú. v K.**, Komenského 52, K., zast.*JUDr. A. T.*, advokátom, F. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3010312/RS-2/2007 zo dňa 18. decembra 2007, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/27/2008-96 zo dňa 29. januára 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/27/2008-96 zo dňa 29. januára 2009, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 3010312/RS-2/2007 zo dňa 18. decembra 2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. 3010312/RS-1/2007 zo dňa 11. októbra 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru so žalobkyňou podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe (ďalej len „zákon“). O trovách konania rozhodol, tak, že neúspešnej žalobkyni právo na ich náhradu nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného mal preukázané, že boli v súlade so zákonom. Poukázal na ustanovenie § 40 ods. 2 písm. a/ zákona a na skutočnosť, že v tomto prípade služobný úrad konal v súlade so zákonom, u žalovaného nepochybne došlo k organizačnej zmene súvisiacej so zrušením krajských úradov, čo napokon vyplýva aj priamo z rozhodnutia Obvodného úradu v K. z 2. októbra 2007 o organizačnej zmene, ktoré súviselo s Personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č. 388/2007. Za takto zisteného stavu veci bolo pre posúdenie dôvodnosti žalobných námietok otázkou zásadného významu, ako sa mali pri postupe žalovaného v rámci predmetných organizačných zmien správne aplikovať ustanovenia § 3 ods. 1, § 3 ods. 2 zákona č. 254/2007 Z.z., ktoré riešia prechod práv a povinností zo štátnozamestnaneckých vzťahov štátnych zamestnancov zrušeného krajského úradu a to tých, ktorí mali miesto výkonu štátnej služby v obvodnom úrade a tých, ktorí vykonávali štátnu službu v krajskom úrade.

Zo znenia ust. § 3 ods. 2 druhá veta uvedeného zákona, podľa ktorého zmeny štátnozamestnaneckého pomeru u tých zamestnancov, ktorí vykonávali k 30. septembru 2007 štátnu službu v krajskom úrade vykoná prednosta obvodného úradu v územnom obvode kraja v spolupráci s prednostami obvodných úradov v územnom obvode kraja, nemožno podľa krajského súdu vydedukovať odlišný právny prístup k tejto kategórii štátnych zamestnancov pri posudzovaní otázky možnosti ich zaradenia do organizačnej h štruktúry obvodných úradov.

Dikcia ustanovení § 3 ods. 2, druhá veta zákona č. 254/2007 Z.z. totiž rieši podľa názoru krajského súdu právnu otázku zmien štátnozamestnaneckého pomeru u týchto zamestnancov ako logického právneho dôsledku zrušenia ich pôvodných pracovných zaradení (miest) na zrušenom

krajskom úrade. Zákonodarca nepoužil v predmetnom ustanovení právnu terminológiu „zánik štátnozamestnaneckého pomeru a ani z dôvodovej správy k zákonu č. 254/2007 Z.z. nevyplýva iný záver ako ten, že štátni zamestnanci označení v § 3 ods. 1 zákona mali rovnocenné právne postavenie pri personálnom obsadzovaní funkčných miest daných novou organizačnou štruktúrou OÚ v K. platnou od 1. októbra 2007. Pokiaľ ide o otázku voľby, u ktorých zo štátnych zamestnancov dôjde ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru, toto právo výsostne prislúcha vedúcemu štátneho úradu a nie je v právomoci súdu zasahovať do rozhodovania v personálnych otázkach v danej veci. Ide o správnu úvahu, u ktorej súd skúma iba to, či nevybočila zo zákonných medzí a hľadísk

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a jej návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Žalobkyňa uviedla, že na rozdiel od krajského súdu zastáva názor, že zákonom č. 254/2007 Z.z. sa zrušili krajské úrady a pôvodné obvodné úrady získali právnu subjektivitu, preto ak žalobkyňa bola štátnou zamestnankyňou Krajského úradu v K. s miestom výkonu štátnej služby v Obvodnom úrade H., jej miesto samostatného radcu na úseku priestupkov nebolo zrušené.

Žalobkyňa uviedla, že pred skončením štátnozamestnaneckého pomeru vykonávala funkciu samostatného radcu v služobnom úrade Krajský úrad v K. s miestom výkonu služby Obvodný úrad v K..

Žalobkyňa sa nestotožnila s názorom krajského o súdu, že zo znenia § 3 ods. 2 zákona č. 254/2007 nemožno vydedukovať odlišný právny prístup ku kategórii štátnych zamestnancov vykonávajúcich štátnu službu k 30. septembru 2007 v krajskom úrade, pri posudzovaní otázky možnosti ich zaradenia do organizačnej štruktúry obvodných úradov, pretože podľa jej názoru obvodné úrady nezanikli, zmenilo sa iba ich právne postavenie, a preto nemohlo zaniknúť ani jej štátnozamestnanecké miesto.

K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu navrhol potvrdiť ako vecne správny.

Podľa žalovaného do účinnosti zákona č. 254/2007 Z.z. nemali obvodné úrady vlastnú právnu subjektivitu, tú mali len krajské úrady a tie boli tiež služobným úradom štátnych zamestnancov, ktorí vykonávali štátnu službu v obvodných úradoch. Až dňa 1. októbra 2007, keď nadobudol účinnosť zákon č. 254/2007 Z.z. získali obvodné úrady právnu subjektivitu a vznikli ako nové orgány miestnej štátnej správy, nové služobné úrady a s vlastnou organizačnou štruktúrou.

V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 254/2007 Z.z. prešli týmto dňom práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckých vzťahov štátnych zamestnancov krajského úradu, ktorí vykonávali k 30. septembru 2007 štátnu službu v obvodnom úrade, teda aj práva a povinnosti žalobkyne na obvodný úrad, v danom prípade na Obvodný úrad v K..

Po zrušení Krajského úradu v K. prešlo zo zákona na novozriadený Obvodný úrad v K. spolu 165 štátnych zamestnancov. Práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckých vzťahov štátnych zamestnancov, ktorí vykonávali štátnu službu na krajskom úrade a na obvodnom úrade prešli na Obvodný úrad v K. rovnocenným spôsobom.

Personálnym rozkazom MV SR č. 388/2007 bol Obvodný úrad v K. určený rozpis 123 štátnozamestnaneckých miest. Rozdiel medzi počtom zamestnancov, ktorých mal a mohol zaradiť novovytvorený Obvodný úrad v K. na vykonávanie štátnej služby v rámci organizačnej štruktúry bol 42 miest. Zníženie počtu štátnych zamestnancov bolo dôvodom realizácie reformy štátnej správy.

Rozhodnutím prednostu Obvodného úradu v K. zo dňa 2. októbra 2007 č. A 2007/04867, rozhodol prednosta Obvodného úradu v K. o zaradení zamestnancov na štátnozamestnanecké miesta podľa určenej organizačnej štruktúry a o nadbytočnosti 42 zamestnancov. O tom, ktorého zamestnanca zaradil na funkčné miesta a ktorý zamestnanec sa stal nadbytočný rozhodol na základe určenia opisov činnosti jednotlivých miest, na základe návrhu príslušných predstavených, po prehodnotení iniciatívy zamestnancov a kvality plnenia služobných úloh. Kritéria výberu na zaradenie, postup zamestnávateľa a zoznam nadbytočných zamestnancov boli odsúhlasené orgánmi odborových organizácií pri obvodnom úrade dňa 2. októbra 2007.

Žalovaný sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdom a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 70,60 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (246c ods. 1 v spojení s ust. § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 212 a nasl. OSP a dospel k názoru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) s tým, že rozsudok verejne vyhlásil dňa 7. júna 2010 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods.1 OSP).

Predmetom súdneho preskúmania konania v danej veci je rozhodnutie žalovaného č. 3010312/RS-2/2007 zo dňa 18. decembra 2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. 3010312/RS-1/2007 zo dňa 11. októbra 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru so žalobkyňou podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe (ďalej len „zákon“) z dôvodu zrušenia štátnozamestnaneckého miesta žalobkyne, pričom na základe § 3 ods. 1 zákona č. 254/2007 Z.z. po zrušení Krajského úradu v K. a súčasnom zrušení štátnozamestnaneckého miesta žalobkyne, práva a povinnosti z jej štátnozamestnaneckého vzťahu prešli na služobný úrad - Obvodný úrad v K.. Rozhodnutím Prednostu Obvodného úradu v K. zo dňa 2. októbra 2007č. A 2007/04867 o organizačnej zmene sa žalobkyňa stala nadbytočnou, keďže služobný úrad nemal voľné štátnozamestnanecké miesto, na ktoré by ju mohol zaradiť na vykonávanie štátnej služby.

Podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z.z. v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z dôvodu zrušenia štátnozamestnaneckého miesta, ak štátny zamestnanec, ktorého štátnozamestnanecké miesto bolo zrušené, nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods.5 alebo služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním.

Nesporným je, že k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním žalobkyne došlo v súvislosti s reformou miestnych orgánov štátnej správy, v rámci ktorej došlo k zrušeniu krajských úradov. Do 1. októbra 2007, t.j. do účinnosti zákona č. 254/2007 Z.z. mali právnu subjektivitu krajské úrady a žalobkyňa, i keď vykonávala štátnu službu v obvodnom úrade, bola v štátnozamestnaneckom vzťahu s krajským úradom tak, ako štátni zamestnanci, ktorí vykonávali štátnu službu na krajskom úrade. Po zrušení krajských úradov nadobudli právnu subjektivitu obvodné úrady, na ktoré podľa § 3 ods.1 a ods. 2 zákona č. 254/2007 Z.z. prešli práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckých vzťahov štátnych zamestnancov celého krajského úradu. Zánikom Krajského úradu v K. zanikla aj jeho organizačná štruktúra a Ministerstvo vnútra SR určilo k 1. októbru 2007 vnútornú organizáciu pre Obvodný úrad v K. so 123 štátnozamestnaneckými miestami.

Na základe uvedeného preto nebolo možné súhlasiť s argumentáciou žalobkyne, že jej pôvodné štátnozamestnanecké miesto zostalo zachované.

Keďže došlo k zrušeniu štátnozamestnaneckého miesta žalobkyne a v dôsledku zníženia stavu štátnych zamestnancov o 42 miest, obvodný úrad nemal pre žalobkyňu voľné miesto, správny orgán rozhodol v súlade so zákonom.

So všetkými relevantnými námietkami žalobkyne sa vysporiadal už žalovaný správny orgán v odôvodnení preskúmaných rozhodnutí ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto v podrobnostiach na tieto správne závery krajského súdu odkazuje.

Keď teda krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobkyne, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1, § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnej žalobkyni náhrada trov odvolacieho konania nepatrí. V zmysle § 250 k ods.1 OSP možno náhradu trov konania priznať len úspešnému žalobcovi a nie aj žalovanému orgánu verejnej správy, vychádzajúc zo zásady, že na žalobcovi nemožno spravodlivo žiadať, aby nahradil trov vzniknuté žalovanému tým, že orgán verejnej správy udelil plnú moc advokátovi, keďže obhajovať na súde nimi vydané rozhodnutia predstavuje samozrejmu súčasť povinností vyplývajúcich z bežnej správnej agendy, ku ktorej je orgán personálne a j finančne zo štátneho rozpočtu vybavený.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 10. júna 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská